

לשמחתנו, אבא העניק לנו זמן להיפרד. כתבתי לו מכתב שזכיתי להקריא לו בשיחתנו האחרונה.

מכתב לאבא

נתת לי הרבה סיבות להתגאות בכך במהלך החיים. לדוגמא, תמיד כשהשיחה עם חברים או עם הורים שלהם, היתה מגיעה בטעות לאיפה שירתו ההורים, צפיתי מראש את ההתפעלות שעמדה להגיע מכיוונם כשספרתי בניסיון לצניעות לוינית, אך בפנים בלב רחב, שהיית טייס. ובתור ילד נולדה בי הערכה כי הבנתי לפי התגובות, שכנראה שלא כל אחד נהיה טייס וכנראה שיש כאן עניין רציני. אז גדלתי לצד הידיעה שיש ממה להתפעל אך לא הבנתי לעומק בתור ילד קטן באמת על מה.

רק במרוצת השנים, כשגדלתי, הבנתי כמה באמת מרשים ההישג. אך מבחינתי, ההישג הגדול האמיתי הוא איך עברת מסלול מפרך וממיין ונהיית לטייס, בצורה עצמאית לחלוטין, בשתי ידיך. ללא כמויות הדחיפה והתמיכה שמקבלים היום נערים ובטח ללא החיבוק העוטף שאני קבלתי באותם גילאים והמשכתי לקבל אל תוך השירות הצבאי (ואני עוד נפלתי בירפ"א).

היכולת לבנות בעצמך את המציאות שלך, המשיכה להתבטא לאורך השנים כאשר הקמת והובלת, לפי החזון שלך חברה מאפס בשתי ידיך והבאת אותה להצלחה עצומה. (ואז עוד אחת, ועוד כמה) אתה יזם מאוד מאוד מוכשר, וכשהייתי ילד חשבת ששככה זה- כשגדלים רוכשים תכונות של מבוגר שיודע לעשות דברים כאלה. מאז, למדתי להבין שקיים בכך יחוד מסוים ומאוד לא מובן מאליו. היכולת הזו שלך מהווה השראה בשבילי.

בתור אדם שהוא ביצועיסט ומצליחן ברמות הכי גבוהות, אפשר היה לצפות שאולי תהיה מההורים שדוחפים את ילדיהם ללכת בדרכם. אך אתה בחרת להביע תחושת גאווה ותמיכה, לא משנה באיזה כיוון אני בוחר.

תמיד דאגת להבהיר לי שהכי חשוב שאבחר ואלך בדרך שאני מאמין בה ומרגיש שמתאימה לי. הבטחון הזה שלך נסח בי בטחון ללכת לפי מה שמושך אותי באמת, ואתה חלק עצום בבחירת הדרך שלי שעושה אותי מאושר כל יום.

אתה תמיד שם בשביל לעזור ולייעץ כשצריך וגם להיות אוזן קשבת כשצריך. העצות שלך עזרו לי הרבה במהלך החיים. מצד שני, אתה גם יודע לתת פוש קטן ומאפס כשצריך להיות עצמאי ולהתמודד עם המציאות.

כשהיית מבין שיש סיטואציה שכבר לא ניתן לתקן היית אומר עליה "אבוד". עם השנים, הביטוי הפך להיות פילוסופיה מסוימת בשבילי שמבטאת פרופורציות, אופטימיות והסתכלות קדימה בכל מצב. כשחברים היו אומרים לי שהם מקנאים בי בגלל שיש לי אבא כמוך, הייתי חושב בלב שהם צודקים ושאני מבין את הקנאה שלהם. תמיד ידעת להיות בוגר, נחמד ובעיקר - אבהי והדבר היה ניכר גם החוצה. אני דיי בטוח שהתכונה הכי בולטת אצלי היא היכולת להצחיק ולהיות שנון וזה דבר שאני זוכר שלאורך כל הילדות וההתבגרות שלי התרשמתי בו ממך.

כשעברתי מספר בדיקות רפואיות שונות, חלקן לא נעימות, במהלך החיים, אנשים היו לפעמים מתפעלים או מופתעים מהיכולת שלי לעמוד בהן בצורה חלקה יחסית.

מה שרובם לא יידעו, הוא שכשיש מישהו כמוך מול העיניים שלי כמודל, דוגמא לאיתנות, אומץ עצום, יכולת התמודדות וכח סבל אינסופיים, זה שם אותך בפרופורציות ונותן לך דוגמא.

במהלך חיי ראיתי איך אתה תמיד נוהג בהגינות בכל סיטואציה שנקלעה
בדרכך והדבר שימש לי בהמשך הדרך כמצפן מוסרי.
אתה משרה תחושת בטחון, תמיד ידעתי שיש על מי להישען ושיש מי
שיתמוך כשאצטרך עזרה וברמה הכי בסיסית, שיש מישהו שדואג לי.

אבא,

תודה על הכל, אני מלא תודה וגאווה

אוהב אותך

איתי